

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateliek: **1/ Ing. M. B., D.**, a jej dcéry **2/ M. B., nar. X., D.**, a **3/ M. B., nar. X., D.**, obidve zastúpené matkou – navrhovateľkou 1/. všetky právne zastúpené JUDr. B. M., advokátom, D., proti odporcovi: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 7, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľkám 1, 2 a 3 **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným na Krajský súd v Bratislave dňa 19.03.2007 sa navrhovateľky domáhali vyslovenia povinnosti orgánu verejnej správy, konkrétne povinnosti Slovenskej republiky, Ministerstvu obrany Slovenskej republiky právne relevantným spôsobom konať v lehote najneskoršie do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia súdu a vydať meritórnú odpoveď k podstate veci na list navrhovateliek zo dňa 28.11.2006, doručený odporcovi dňa 06.12.2006, ktorým uplatnili nárok na náhradu škody a nežiadali o priznanie výšky nároku na sociálne zabezpečenie pozostalých. Predmetným podaním č.: 1608/08/2006 zo dňa 28.11.2006 žiadali navrhovateľky ako poškodené osoby, zastúpené advokátom,

o sprístupnenie – poskytnutie informácii podľa zákona č. 211/2000Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám.

Navrhovateľky zastúpené právnym zástupcom, ako poškodené, znovu listom č.: 618/09/2007 zo dňa 02.02.2007 požiadali podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o poskytnutie informácii a súčasne uplatnili nárok na náhradu škody podľa zákonníka práce.

Krajský súd v Bratislave vec postúpil uznesením č. konania 1S 71/2007-42 zo dňa 11. júla 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, pretože v danom prípade je odporca ústredný orgán štátnej správy a preto je na konanie vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2, písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP).

Odporca k návrhu navrhovateľiek vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 29.06.2007 uviedol nasledovné: Podanie navrhovateľiek zo dňa 28.11.2006 bolo Kanceláriou ministra obrany listom č. KaMO-103/17-427 zo dňa 08.12.2006 z dôvodu vecnej príslušnosti odstúpené Oddeleniu sociálnych služieb MO SR na priame vybavenie. Oddelenie dňa 14.12.2006 vypracovalo informačnú správu pre ministra obrany SR spolu s návrhom osobného listu ministra obrany Slovenskej republiky adresovaného JUDr. B. M.. Odpoveď na žiadosť bola zástupcovi navrhovateľiek zaslaná listom č. KaVSÚ-9-158/2006-OSS zo dňa 03.01.2007. Na uvedenú žiadosť zástupcu navrhovateľiek reagoval aj Úrad finančného zabezpečenia, Centrum služieb – účtovníctvo a mzdy, a to listom č. ÚFZ 40/1-140/2006 zo dňa 20.12.2006, v ktorom sa uvádza, že mzdový list nebohého npor. Ing. J. B. bol JUDr. M. zaslaný už dňa 06.04.2006, na základe jeho žiadosti zo dňa 21.03.2006. Ministerstvo obrany SR sprístupnilo tie informácie, ktoré má k dispozícii a vo forme, v ktorej tieto informácie eviduje. Vzhľadom na to, že JUDr. M. boli už na základe žiadosti zo dňa 21.03.2006 poskytnuté zo strany Ministerstva obrany všetky dostupné informácie, ktoré žiada opätovne sprístupniť (mzdový list, vyjadrenie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. VÚSZ-81-17/2006/2DO zo dňa 30.03.2006), v odpovedi na žiadosť zo dňa 28.11.2006 sa odporca touto problematikou už znovu nezaoberal.

Pokiaľ ide o tzv. sporé otázky, na tieto odporca nereagoval v odpovedi na žiadosť zo dňa 28.11.2006, pretože sú predmetom súdnych konaní vedených na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 334/06, pod sp. zn. 2S 426/06, pod sp. zn. 1S 31/07, pod sp. zn. 1S 44/07, pod sp. zn. 1S 21/07. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z.

povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov, alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov, okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Tie informácie, ktoré žiada advokát navrhovateľky sprístupniť, sa nachádzajú v súdnych spisoch, teda sú prístupné aj pre účastníkov konania, pretože títo majú právo do súdnych spisov nahliadnuť.

K podaniu č. 618/09/2007 zo dňa 02.02.2007 odporca uviedol, že Kancelária ministra obrany listom č. KaMO-42-196/2007 zo dňa 30.04.2007 požiadala Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava (ďalej len „VÚSZ Bratislava“) o stanovisko k uplatneniu nároku na náhradu škody Ing. M. B.. Stanovisko bolo zaslané kancelárii ministra listom č. VÚSZ-377-2/2007-DPO dňa 22.04.2007. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava zároveň listom č. VÚSZ-377-4/2007-DPO zo dňa 14.03.2007 požiadal Úrad právnych služieb MO SR (ďalej len „ÚPS MO SR“) o zaujatie stanoviska k uplatnenému nároku navrhovateľky. Odpoveď na uvedené podanie bola zástupcovi navrhovateľky zaslaná listom č. KaMO-42-90/2007 zo dňa 16.04.2007.

Na základe vyššie uvedených skutočností má odporca za to, že Ministerstvo obrany SR konalo v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov, právne relevantným spôsobom a preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 246 ods.2 písmeno b/ OSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP), a po oboznámení sa so stanoviskom odporkyne dospel k záveru, že návrh navrhovateľiek je nedôvodný a preto ho zamietol.

Súd z návrhu ako aj z obsahu pripojených administratívnych spisov týkajúcich sa podaní navrhovateľiek č. 1608/08/2006 a č.618/09/2007 zistil, že navrhovateľka sa podaniami zo dňa 28.11.2006 a zo dňa 02.02.2007 domáhala poskytnutia informácií podľa zákona č. 211/2000Z.z. a v podaní zo dňa 02.02.2007 si zároveň uplatnila nárok na náhradu škody.

Predmetom návrhu na začatie konania v tejto veci bolo uloženie povinnosti odporcovi konať a rozhodnúť vo veci podaní navrhovateľiek zo dňa 28.11.2006 a zo dňa 02.02.2007.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní *nečinný*, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. *Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.*

Podľa § 250t ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Ustanovenia štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. upravujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy umožňujú súdu poskytnúť ochranu každej fyzickej alebo právnickej osobe, do práv ktorej bolo zasiahnuté nečinnosťou orgánu verejnej správy a to tým, že na návrh dotknutej osoby môže súd uložiť nečinnému orgánu povinnosť v danej veci konať a v primeranej lehote rozhodnúť. Samozrejme za predpokladu, že po oboznámení sa s príslušným spisom zistí, že orgán verejnej správy vo veci týkajúcej sa navrhovateľa bez vážneho dôvodu nekoná spôsobom upraveným príslušným právnym predpisom, hoci by konať mohol a mal.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy (§19 ods.2 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Z odseku 3 § 19 citovaného zákona vyplýva, že odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona (§19 ods.4 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Súd sa podrobne zaoberal návrhom navrhovateliek, obsahom pripojených administratívnych spisov, avšak v danom prípade zistil, že odporca vo veci oboch podaní konal a poskytol odporcyni informácie a to listami zo dňa 20.12.2006 a 03.01.2007 v prvom prípade a listom zo dňa 10.04.2007 v druhom prípade. Pokiaľ sa navrhovateľka 1 s rozsahom alebo kvalitou poskytnutých informácií nestotožnila, mala postupovať v intenciách zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (§ 19 ods. 4 citovaného zákona) tak, že mala na základe žaloby požiadať súd o preskúmanie zákonnosti vydaného rozhodnutia resp. o preskúmanie tzv. fiktívneho rozhodnutia a to podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy (štvrtá hlava piatej časti OSP) nebolo možné v tomto prípade aplikovať, pretože navrhovateľka sa vo svojich podaniach domáhala poskytnutia informácii od odporcu, pričom uvedený právny vzťah upravuje zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám tak, že v prípade nečinnosti povinného orgánu upravuje fikciu vydania rozhodnutia povinným orgánom tzv. vydaním fiktívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu zákonnosti správneho rozhodnutia aj keď reálne neexistuje.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vedeného k písomnému podaniu navrhovateliek zo dňa 02.02.2007 vyplýva, že odporca k uplatnenému nároku na náhradu škody zaujal stanovisko v liste zo dňa 10.04.2007 č. KaMO-42-90/2007 tak, že nárok

na náhradu škody podľa Zákonníka práce odmieta ako právne neopodstatnený. Dávky, ktoré si Ing. M. B. uplatňuje vo svojom podaní, nemožno v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov priznať, pretože na tieto dávky nie je právny nárok.

V tejto časti návrhu odporca nebol nečinný, oznámil listom navrhovateľke svoje stanovisko k uplatnenému nároku na náhradu škody. V prípade, že sa s ním odporkyňa nestotožnila, je jednou z jej možností uplatniť nárok na náhradu škody v občianskoprávnom konaní na všeobecnom súde. Pokiaľ by ale išlo o iné veci napr. o rozhodnutia správnych orgánov vo veci nepriznania renty alebo iných sociálnych dávok má navrhovateľka možnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, domáhať sa preskúmania zákonnosti správnych rozhodnutí na súde.

S poukazom na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že návrh navrhovateľky je nedôvodný a preto návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľkám právo na náhradu trov konania, keďže nebolo vyhovené ich návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. októbra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková